

รวบรวมคำพิพากษา

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค

รวบรวมคำพิพากษา

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค

หนังสือรวบรวมคำพิพากษาตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ที่ปรึกษา

นายแพทย์พรเทพ ศิริวนารังสรรค์

อธิบดีกรมควบคุมโรค

นายแพทย์นพพร ชื่นกลิ่น

รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

นายแพทย์สมาน พูตระกูล

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คณะดำเนินการ

กลุ่มคดีพิเศษ

กลุ่มพัฒนากฎหมาย

กลุ่มเฝ้าระวังและบังคับใช้กฎหมาย

พิมพ์ครั้งที่ ๑

พิมพ์ที่ บริษัท โมนโพรเจค จำกัด

๑/๒ ซอยประชาอุทิศ ๓๗ แขวงบางมด

เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๔๐

คำนำ

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งหากนับถึงเวลาปัจจุบันก็มีผลบังคับใช้เกือบ ๕ ปีแล้ว มาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อาทิ มาตรการในการควบคุมสถานที่จำหน่ายและบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรการในการควบคุมลักษณะและวิธีการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรการในการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้มีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด จริงจัง และมีการดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนจนมีคดีขึ้นสู่ศาลเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของศาลถือเป็นบรรทัดฐานสำคัญที่พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะนำมาศึกษา สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จึงได้จัดทำหนังสือรวบรวมคำพิพากษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขึ้น เพื่อรวบรวมคำพิพากษาที่เกิดจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อีกทั้งยังเป็นการปรับปรุงหนังสือแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้รวบรวมประกาศสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อันเป็นการประชาสัมพันธ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันมากขึ้น โดยหวังว่าหนังสือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่ให้ความสนใจ จะได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจน มีการดำเนินการที่เป็นระบบและเป็นบรรทัดฐานเดียวกันต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค
มกราคม ๒๕๕๖

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๑
สารบัญ	๒
บทที่ ๑ สถานที่ห้ามขายและห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๓
บทที่ ๒ วันและเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๑๘
บทที่ ๓ บุคคลที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้	๒๐
บทที่ ๔ วิธีการหรือลักษณะที่ต้องห้ามในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒๖
บทที่ ๕ การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒๙

บทที่ ๑

สถานที่ห้ามขายและห้ามบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑) สถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

คำว่า “วัด” ตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง สถานที่ทางศาสนา โดยปรกติมิโบสถ์ วิหาร ที่อยู่ของสงฆ์ หรือนักบวช เป็นต้น ดังนั้น คำว่า “วัด” จึงหมายถึง สถานที่ทางศาสนาของทุกศาสนาโดยปรกติมิโบสถ์ วิหาร ที่อยู่ของสงฆ์หรือนักบวช

สำหรับในทางพุทธศาสนา วัดมีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๑) วัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา

๒) สำนักสงฆ์ ตามมาตรา ๓๑ และ “ที่วัด” หมายถึง ที่ซึ่งตั้งวัดตลอดจนเขตของวัดนั้น ตามมาตรา ๓๓(๑) แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕

ส่วนคำว่า “สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา” ตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ คำว่า “ศาสนา” หมายถึง ลัทธิความเชื่อถือของมนุษย์อันมีหลัก คือแสดงกำเนิดและความสิ้นสุดของโลก เป็นต้น อันเป็นไปในฝ่ายปรมาตม์ประการหนึ่ง แสดงหลักธรรมเกี่ยวกับบุญบาปอันเป็นไปในฝ่ายศีลธรรมประการหนึ่ง พร้อมทั้งลัทธิพิธีที่กระทำตามความเห็นหรือตามคำสั่งสอนในความเชื่อถืออื่นๆ

คำว่า “พิธีกรรม” หมายถึง น. การบูชา, แบบอย่างหรือแบบแผนต่าง ๆ ที่ปฏิบัติในทางศาสนา.

ดังนั้น สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา จึงหมายถึง สถานที่ที่ใช้เป็นที่ประกอบพิธีบูชาทางศาสนา ทั้งที่เป็นพิธีกรรมที่เนื่องด้วยงานมงคลและอวมงคล

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๘๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจตั้งร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ทางการค้า ได้ขายเบียร์ จำนวน ๑ ขวด ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมาย ภายในบริเวณวัดบ้านคำไหล ให้แก่คนที่มาเที่ยวภายในวัด อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ , ๓๙

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ คือ สถานบริการสาธารณสุข (ให้บริการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันควบคุมโรค รักษาพยาบาล หรือฟื้นฟูสภาพ) ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐ เช่น โรงพยาบาลหรือสถานอนามัยของรัฐ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานป้องกันควบคุมโรค กรมหรือกองต่างๆ ในกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น

สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด หรือการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่า

ด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ

ร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา หมายถึง สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณซึ่งได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

มาตรา ๒๗(๓) ยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เฉพาะในร้านค้าหรือสโมสร หมายถึงร้านค้าหรือสโมสร เฉพาะที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากสถานที่ราชการนั้นๆ และโดยเจตนาจะหมายถึงร้านค้าหรือสโมสรที่เปิดบริการเป็นการประจำหรือถาวร ดังนั้นการอนุญาตให้ปรับหอประชุมหรือบางบริเวณของสถานที่นั้นๆ เป็นร้านค้าหรือสโมสรแบบชั่วคราว เพื่อที่จะขายหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่ถือเป็นการยกเว้นตามกฎหมายฉบับนี้ ที่สำคัญ คือมาตรา ๓๑ (๓) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณสถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี ดังนั้นกรณีการเปิดลานเบียร์ที่มีทั้งการขายและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่สามารถกระทำได้ เพราะแม้แต่การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านค้าประจำก็ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายยกเว้นไว้ให้กระทำได้

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๗๓๐๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยชายสุราขาว จำนวน ๑ ขวด ภายในเทศกาลใหม่ บริเวณหน้าศาลากลาง จังหวัดขอนแก่น และได้ขายสุราขาว จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ , ๒๙ , ๓๙ , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๘๑๑/๒๕๕๑ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บั้งอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายในบริเวณเทศบาล

ตำบลน้ำพอง ซึ่งเป็นสถานที่ราชการ โดยฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ , ๓๙

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๒/๒๕๕๔ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้ขาย จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุราขาว ๔๐ ดีกรี) จำนวน ๑ ถัง บริเวณศาลากลางจังหวัดพิษณุโลก (งานกาชาด ประจำปี ๒๕๕๔) อันเป็นสถานที่ราชการโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๗ (๓) , ๓๙

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๓ ให้คำนิยาม ไว้ดังนี้

“หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้พัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน

และในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติหอพักฯ มิให้ใช้บังคับแก่หอพักดังต่อไปนี้

(๑) หอพักของกระทรวง ทบวง กรม

(๒) หอพักที่รับผู้พักน้อยกว่าห้าคน

(๓) หอพักที่รับผู้พักโดยไม่เรียกทรัพย์สินตอบแทน

(๔) หอพักตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำหรับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก พ.ศ. ๒๕๔๙ สาระที่สำคัญมีดังนี้

“ให้ผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีและเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทนเป็น "ผู้พัก" ตามมาตรา ๓

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งมีอายุเกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์หรือผู้ซึ่งสมรสแล้วตามกฎหมาย และให้หอพักของสถานศึกษาที่รับเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถานศึกษานั้นเข้าพักเป็นหอพัก ตามมาตรา ๔ (๔)”

ทั้งนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ออกประกาศ เรื่อง การจัดระเบียบหอพัก กำหนดให้เจ้าของสถานที่ที่รับผู้อายุไม่เกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์ ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี เข้าพักอาศัยอยู่จำนวนตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป โดยเสียค่าตอบแทนไม่ว่าจะใช้ชื่อใด อาทิ อพาร์ทเมนต์ แมนชั่น ห้องเช่า เกสต์เฮ้าส์ หรืออื่นๆ ให้มาจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

ดังนั้น “หอพัก” ตามความหมายของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงหมายถึง สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป ที่ศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีและอายุไม่เกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์หรือยังไม่ได้สมรสตามกฎหมาย โดยมีการเรียกเก็บทรัพย์สินตอบแทน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร และจดทะเบียนไว้ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๕๗/๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า “จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในบริเวณหอพักชาญวิถี ซึ่งเป็นหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๔)”

ศาลจังหวัดธัญบุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๔๑/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า “จำเลยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่และบริเวณหอพักบ้านบางกอก อันเป็นสถานที่หรือบริเวณต้องห้ามตามกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๔) มาตรา ๓๙”

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ได้ให้นิยามคำว่า

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

หรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่า จากนิยามดังกล่าวจะหมายความรวมถึง โรงเรียนหรือสถานกวดวิชาของเอกชน ด้วย

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลจังหวัดสมุทรสาคร มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๐๐๔/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า “...เมื่อได้ความว่าภายในงานได้จัดให้มีการจำหน่ายเบียร์ในราคาเหยือกละ ๑๐๐ บาท แม้จำเลยจะไม่ได้เป็นผู้รับเงินหรือรับคูปองเพื่อแลกเปลี่ยนกับการส่งมอบเบียร์ให้ก็ตาม แต่การที่จำเลยเป็นผู้ให้บริการกดเบียร์สดอันเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แจกจ่ายให้แก่ผู้มาร่วมงานเลี้ยง การกระทำของจำเลยในลักษณะดังกล่าว ย่อมถือได้ว่าจำเลยเป็นผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามบทนิยามของคำว่า “ขาย” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งหมายความรวมถึงจำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า แม้งานเลี้ยงจะจัดที่สนามของโรงเรียนและคานเตอร์เบียร์ของจำเลยตั้งอยู่นอกห้องเรียน ไม่ได้จัดเลี้ยงในห้องเรียน แต่ถือได้ว่าอยู่ในบริเวณของโรงเรียน ดังนั้น จำเลยจึงมีความผิดฐานร่วมกันขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๕)...”

ศาลแขวงสงขลา มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๓๕/๒๕๕๓ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้กระทำความผิดกฎหมายหลายบทหลายกรรมต่างกัน คือ จำเลยได้บังอาจจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถาบันราชภัฏสงขลา อันเป็นสถานศึกษา และจำเลยได้บังอาจจำหน่ายสุราหรือนำสุราออกแสดงเพื่อขาย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามฟ้อง รับลดกึ่งหนึ่ง เรียงกระทงลงโทษ

(๖) **สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง**

ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้นิยามคำว่า “น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า

(๑) ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันหล่อลื่น

(๒) สิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นหรือผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น หรือสิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ ในบริเวณนั้น

ดังนั้น “สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความรวมถึงสถานีบริการก๊าซ สถานีบริการน้ำมันหรือสถานีบริการสิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือสิ่งหล่อลื่นทุกชนิด

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลจังหวัดอุดรธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๔๘/๒๕๕๕ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นเจ้าของร้านอาหารซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง PT อันเป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เบียร์ ยี่ห้อลีโอ) จำนวน ๓ ขวด ให้แก่ลูกค้าที่มาใช้บริการในร้านค้าของจำเลยดังกล่าว ซึ่งเป็นสถานที่หรือบริเวณที่กฎหมายกำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๖) , ๓๙

ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๓๑/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยซึ่งประกอบกิจการร้านอาหาร อยู่ในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปตท. บ้านสระคู ตำบลกบินทร์ อำเภอกบินทร์บุรี ได้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เบียร์ ยี่ห้อลีโอ จำนวน ๑ ขวด ให้กับประชาชนที่มาใช้บริการ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๗ , ๓๙

ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๓๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยซึ่งประกอบกิจการแผงลอยขายขนมและเครื่องดื่ม อยู่ในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ศาลเท็กซ์ ตำบลเมืองเก่า อำเภอกบินทร์บุรี ได้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อเบน ๒๘๕ จำนวน ๑ ขวด ให้กับสายลับผู้ล่อซื้อ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๗ , ๓๙

(๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป

สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป ต้องมีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ

๑. เป็นสถานที่สาธารณะที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

๒. เป็นของทางราชการ เช่น สวนหลวง ร.๙, สนามหลวง, สวนเบญจกิติ หรือสนามทุ่งศรีเมือง เป็นต้น

ซึ่งหมายความรวมถึงสถานที่สาธารณะอื่นๆที่ราชการจัดให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องประกาศหรือจดทะเบียนเป็นสวนสาธารณะ

(๒) สถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่

หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

คำว่า “เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา” หมายถึง พิธีกรรมที่ได้บัญญัติไว้ว่าต้องมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นเนื้อแท้ของพิธีกรรมนั้นๆ ซึ่งในปัจจุบันมีเพียงพิธีศีลมหาสนิทของศาสนาคริสต์เท่านั้น

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงลพบุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยกับพวกได้บังอาจดื่มสุรา อันเป็นการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายในวัดถ้ำตะโก อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ (๑) , ๔๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๘ เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานดื่มสุรารภายในบริเวณวัด ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักสุด

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๘๗๖/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร (วัดใหญ่) จนเป็นเหตุให้ตนเมาแล้วส่งเสียงดังโวยวาย ประพฤติวุ่นวายในวัด โดยฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ , ๔๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๘ เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานดื่มสุรารภายในบริเวณวัด ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักสุด

ศาลจังหวัดอุทัยธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๓๙/๒๕๕๑ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเบียร์ช้างซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการดื่มเข้าสู่ร่างกายภายในบริเวณวัดมณีสถิตกปิฎฐาราม อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.

๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

ศาลจังหวัดอุทัยธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๓๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเบียร์ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการดื่มเข้าสู่ร่างกายที่บริเวณยอดเขาสะแกกรัง ภายในบริเวณวัดสังกัสรัตนคีรี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมขวดเบียร์เปล่า จำนวน ๓ ขวด ขวดเบียร์ที่ยังไม่ได้เปิด จำนวน ๒ ขวด และแก้วพลาสติก จำนวน ๔ ใบ เป็นของกลาง พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงนครสวรรค์ มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๗๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจบริโภคสุราขาว ๔๐ ดีกรี ปริมาณ ๓๓๐ มิลลิลิตร ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการดื่มเข้าสู่ร่างกายภายในบริเวณวัดปากน้ำโพ ได้ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงนครสวรรค์ มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๗๗๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคสุรายี่ห้อหงส์ทอง (กลม) จำนวน ๑ ขวด ด้วยวิธีการดื่มเข้าสู่ร่างกายภายในบริเวณวัดมโนราษฎร์ เจ้าพนักงานจับจำเลย พร้อมยึดสุรายี่ห้อหงส์ทอง (กลม) จำนวน ๑ ขวด เป็นของกลาง พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยทั้งห้าได้บังอาจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการดื่มกินสุราแสงโสม ภายในบริเวณวัดทุ่งศรีเมือง โดยมีได้รับการยกเว้นใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๖๒/๒๕๕๓ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจบริโภคสุราซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตาม

กฎหมาย ภายในบริเวณวัดบ้านปากแซง โดยมีได้รับการยกเว้นใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

กรณีการจัดเลี้ยงตามประเพณี ต้องมีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ ๑) เป็นการจัดให้มีการเลี้ยงอาหารโดยไม่มีการซื้อขาย และ ๒) เป็นประเพณี คือเป็นขนบธรรมเนียม หรือจารีตที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดร่วมกันมาจนกลายเป็นคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมทั่วไป ได้แก่ งานแต่งงาน

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงลพบุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๒๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยดื่มสุราอันเป็นการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายในสถานี่ตำรวจภูธรท่าโขลงอันเป็นสถานที่ราชการ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ (๓) , ๔๒

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุรา) ภายในสถานี่ตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก อันเป็นสถานที่ปฏิบัติราชการ พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๓) , ๔๒

(๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตาม

ประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

คำว่า “สโมสร” หมายถึง สโมสร เฉพาะที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากสถานศึกษาที่ศึกษานั้นๆ ซึ่งโดยเจตนาจะหมายถึงสโมสรที่เปิดบริการเป็นการประจำหรือถาวร สำหรับการอนุญาตให้ปรับหอประชุมหรือบางบริเวณของสถานศึกษาที่นั้นๆ เป็นการชั่วคราวให้เป็นสโมสรเพื่อจะตี้มสุราจะไม่ถือเป็นข้อยกเว้นตามกฎหมาย

คำว่า “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” ต้องมีองค์ประกอบ คือ ๑) เป็นการจัดให้มีการเลี้ยงอาหารโดยไม่มีการซื้อขาย และ ๒) เป็นประเพณี คือเป็นขนบธรรมเนียมหรือจารีตประเพณีที่นิยมถือปฏิบัติสืบทอดร่วมกันมาจนกลายเป็นคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมทั่วไป ได้แก่ งานแต่งงาน

คำว่า “สถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” ต้องมีองค์ประกอบ คือ ๑) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนเรื่องการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และ ๒) ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๗/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยการตี้มกิน เปียร์ภายในบริเวณโรงเรียนบ้านดอนจิก ซึ่งเป็นสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยมีได้รับการยกเว้นใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ศาลจังหวัดอุทัยธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๖/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเปียร์ซึ่งเป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการตี้มเข้าสู่ร่างกายภายในบริเวณวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๒๒/๒๕๕๒

วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันบริโภคสุราซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ณ บริเวณโรงอาหารหอพักนักศึกษา ๙ หลัง ภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่น พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๔) , ๔๒

(๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๑/๒๕๕๕ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุรา) ที่บริเวณหน้าร้านสะดวกซื้อ ภายในบริเวณสถานีบริการน้ำมันตำบลบุพราหมณ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี และประพฤติดนุ่นวายครองสติไม่ได้ภายหลังจำเลยกระทำความผิด มีดาบตำรวจบุญเสริม โคผดุง เจ้าพนักงานตำรวจจะเข้าจับกุมจำเลยซึ่งเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ จำเลยได้บังอาจดูหมิ่นผู้เสียหาย อันเป็นการดูหมิ่นเจ้าพนักงาน พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ , ๑๓๖ , ๓๓๘ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๕) , ๔๒

ศาลแขวงนครสวรรค์ มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๙๔/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเบียร์ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการดื่มเข้าสู่ร่างกาย ภายในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, ๓๑ , ๔๒

(๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๐๒/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยบริโภคเหล้าซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายในบริเวณสวนสาธารณะหาดทรายแก้วอันเป็นสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป โดยมีได้รับยกเว้นใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจบริโภคสุราขาว ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมาย ภายในบริเวณสวนสาธารณะภูหล่นอันเป็นสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป โดยมีได้รับยกเว้นใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๒๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันบริโภคเบียร์ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม ณ บริเวณสวนสาธารณะหนองแวงตราขู อันเป็นสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๖) , ๔๒

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๑๖๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยร่วมกันบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ณ สวนสาธารณะหนองหวาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ , ๔๒

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๖/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยกับพวกอีก ๒ คน เป็นเยาวชนคนได้แยกดำเนินคดีต่างหากแล้ว ได้ร่วมกันบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุรา) บริเวณสวนขม่านฝั่งตะวันออก

อันเป็นสวนสาธารณะ โดยฝ่าฝืนกฎหมาย พิกษากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราช
บัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, ๓๑ , ๔๒

บทที่ ๒

วันและเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใดๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

ปัจจุบันได้มีการออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ๔ วัน ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวยกเว้นกรณีการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ซึ่งคำว่า “โรงแรม” ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักรั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(๑) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักรั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักรั่วคราวโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

นอกจากประกาศดังกล่าวจะยกเว้นสำหรับกรณีการขายในโรงแรมแล้ว ยังยกเว้นกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขาย ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

ส่วนการจำกัดเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจุบันยังไม่ได้มีการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘๖วรรคหนึ่งกำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่อย่างใด จึงต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลาตามกฎหมายอื่นๆ ด้วย เช่น ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้น

บทที่ ๓

บุคคลที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุรา) ให้แก่บุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เจ้าพนักงานจับจำเลยได้ นำส่งพนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนแล้ว พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ (ก) จำเลยได้จัดตั้งสถานบริการประเภทที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้กับลูกค้า หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นไต่เน้งกับลูกค้า ใช้ชื่อสถานบริการว่า “ร้านน้องใหม่คาราโอเกะ” เพื่อประโยชน์ในการค้าของจำเลย ทั้งนี้ จำเลยไม่ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าวจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (ข) ภายหลังจากจำเลยกระทำความผิดดังกล่าว จำเลยได้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการชักจูง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กดื่มสุราเป็นการประพฤตินไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด หรือกระทำการใดๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางการค้าอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราช

บัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๓ (๔) , ๔ , ๒๖ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ (๑) , ๔๐ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๖ (๓) วรรคหนึ่ง , ๗๘ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๖๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุรา) ให้แก่ผู้มีชื่อซึ่งเป็นบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ จำนวน ๔ คน ที่ร้านอาหารราตรีสโมสร อันเป็นการชักจูงส่งเสริมยินยอมให้เด็กดื่มสุราเป็นการประพฤตินั้นไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด หรือกระทำการใดๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางการค้า อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๖ , ๗๘ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๗๗/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยชายเปียร์ จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๓๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยชายเปียร์ จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๗๕๕/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยจำหน่ายสุราไทยยี่ห้อ ๑๐๐ PIPERS จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๕๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้ขายสุรายี่ห้อเบรนต์ ๒๘๕ จำนวน ๑ ขวด ซึ่งทำขึ้นในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต และได้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายสุรายี่ห้อเบรนต์ ๒๘๕ จำนวน ๑ ขวดแก่ผู้มีชื่อซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๑๗ , ๔๐ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๔๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายสุราแช่ยี่ห้อสาโทสยาม จำนวน ๒ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑)

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๕๗๗/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ดูแลสถานบริการชื่อร้านบอสโธม และได้ทำการเพื่อประโยชน์ของ นางมนัสสนันท์ ศิริโรจน์กิจ ได้ฝ่าฝืนคณะปฏิวัติ โดยจำเลยได้บังอาจจำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้า ที่มานั่งรับประทานอาหารในร้านอันเป็นการจำหน่ายสุราในเวลาอื่นนอกเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ให้แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๓ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา

๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๘๐๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายเปียร์ จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลผู้มีชื่อซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๘๔๖/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายเปียร์ยี่ห้ออาซา จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๘๔๗/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายสุร่ายี่ห้อเบน ๒๘๕ จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๘๙๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายสุราต่างประเทศยี่ห้อเบนมอร์ จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๙๙๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยขายเปียร์ยี่ห้อโอ จำนวน ๑ ขวด แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย

พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๙๐/๒๕๕๓ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ขายสุราประเภทที่ ๓ ได้ฝ่าฝืนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว โดยจำเลยได้บังอาจจำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้าผู้มีชื่อที่มานั่งรับประทานอาหารภายในร้านไล่เข้าส้วม อันเป็นการจำหน่ายสุราในเวลาอื่นนอกจากเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้ โดยจำเลยมิได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วจำเลยนี้ได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยขายสุราเบน ๒๘๕ จำนวน ๑ ขวด ให้แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๕ ข้อ ๒ , ๔ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ (๑) , ๔๐ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ศาลแขวงนครสวรรค์ มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๖๔/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายสุราขาวจำนวน ๑ แบน ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก่บุคคลผู้มีชื่อ อายุ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมารับบริการดื่มสุรารภายในร้านของจำเลย อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๒๙ , ๔๐ ให้ริบของกลางตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๖๒/๒๕๕๑ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันขายสุรายี่ห้อเบนมอ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๑ ขวด ให้แก่บุคคลผู้มีชื่อ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีกับพวก ในราคา ๓๕๐ บาท อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความ

ผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๙๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจจำหน่ายเบียร์ยี่ห้อลิโอ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๒ กระป๋อง ให้แก่บุคคลผู้มีชื่อซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๓๐๔/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจจำหน่ายเบียร์ยี่ห้อลิโอ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๑ เทวส์เวอร์ ให้แก่บุคคลผู้มีชื่อซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๙๔๔/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจจำหน่ายเบียร์ยี่ห้อลิโอ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๑ ขวด ให้แก่บุคคลผู้มีชื่อซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๕๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายสุราไทยยี่ห้อเบรนด์ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๑ ขวด ให้แก่บุคคลผู้มีชื่อซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๙๔๕/๒๕๕๓ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ขายสุราประเภทที่ ๔ ได้ขายสุรา ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๑ ขวด ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่ายี่สิบปี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ , ๔๐

(๒) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

บทที่ ๔

วิธีการหรือลักษณะที่ต้องห้าม ในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

(๒) การเร่ขาย

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๔๕๐/๒๕๕๑ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยใช้รถยนต์กระบะบรรทุกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเร่ขายแล้วตั้งแผงลอยขาย ณ บริเวณงานมหรสพที่บ้านหนองเม็ก โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต จำเลยได้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่เด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี บริบูรณ์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๑๗ , ๔๐ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ (๑) , ๓๐ (๒) , ๔๐ , ๔๑

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๘๑๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการเร่ขาย ณ แผงลอยบริเวณงานประเพณีบุญเหล่าพระยีน อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๑๗ , ๔๐ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๒) , ๔๑

ศาลแขวงขอนแก่น มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๗๑๙๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้บังอาจขายเบียร์ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม จำนวน ๑ ขวด โดยวิธีเร่ขาย ณ บริเวณเทศบาลใหม่ พิพากษาว่าจำเลยมี

ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๒) , ๔๑

ศาลแขวงอุบลราชธานี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๔๒๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยขายสุราราชาว โดยการเร่ขายบริเวณตรงข้ามสถานีขนส่งตระการพืชผล โดยมีได้รับยกเว้นใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ , ๓๐ , ๔๑

(๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

(๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชม การแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

ตัวอย่างคำพิพากษา

ศาลแขวงพิษณุโลก มีคำพิพากษาคดี เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้จัดให้มีการเล่นพนัน (จับสลากโดยวิธีใดๆ) และขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ด้วยวิธีการให้บริการชิงโชค ชิงรางวัล โดยจำเลยเป็นเจ้าของขายสลากซึ่งมีหมายเลขซ่อนอยู่หลังสลากให้กับลูกค้าในราคาเบอร์ละ ๓ บาท และถือเอาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม และกาแฟยี่ห้อต่างๆ เป็นสินพนัน ทั้งนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๔) , ๔๑ พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๒

ศาลแขวงสงขลา มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๓๔/๒๕๕๓ วินิจฉัยตามข้อเท็จจริงว่า จำเลยขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะการชิงโชค การชิงรางวัล โดยจัดให้ลูกค้าใช้ปืนอัดลมยิงตุ๊กตาให้ล้มในราคาครั้งละ ๒๐ บาท หากลูกค้ายิงตุ๊กตาล้มก็จะได้รับเบียร์ลิโหรือเบียร์ไฮเนเก้นเป็นการตอบแทน พิพากษา

ว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๔) , ๔๑

(๕) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม

บทที่ ๕

การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร

การตีความมาตรา ๓๒ จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจกับคำนิยามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ ซึ่งได้กำหนดคำนิยามที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๒ ไว้ ดังนี้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็นได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ

ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

มาตรา ๓๒ วรรคแรกแยกพิจารณาได้ ๒ กรณี กล่าวคือ

๑. ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ การโฆษณาที่พบเห็นโดยทั่วไปทำไปเพื่อมุ่งประโยชน์ในทางการค้าอยู่แล้ว กล่าวคือ ผู้โฆษณาต้องการเพิ่มยอดขาย การที่ยอดขายเพิ่มขึ้นคือมีผู้ตี้มมากขึ้น การโฆษณาจึงเป็นการจูงใจให้ตี้มในตัวเอง เมื่อโฆษณามีความหมายอยู่ในตัวว่าเป็นการจูงใจให้ตี้ม จึงไม่จำเป็นต้องมีถ้อยคำว่า “ชักจูงใจให้ตี้มมาต่อทำอีก” เพราะจะเป็นการซ้ำซ้อนกันโดยไม่จำเป็น

๒. ข้อความในมาตรา ๓๒ วรรคแรก ช่วงท้ายที่ว่า “แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม” ในส่วนนี้ต้องเข้าใจว่าไม่ใช่การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มิฉะนั้นจะไปซ้ำซ้อนกับส่วนแรกที่เป็นการโฆษณาโดยตรง การแสดงชื่อหรือเครื่องหมายการค้าในส่วนนี้ แม้กริยาอาการจะคล้ายการโฆษณา แต่จะต้องไม่ใช่การโฆษณาตามความหมายของกฎหมายนี้ นั่นคือมิใช่เพื่อประโยชน์ในทางการค้า กรณีที่จะยกมาเป็นตัวอย่างได้เช่น กรณีที่มีการกล่าวอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้ม โดยกล่าวถึงชื่อของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ชนิดนั้น โดยที่ผู้กระทำมิใช่ผู้ผลิตหรือผู้ขาย จึงยอมมิได้ทำไปเพื่อประโยชน์ในทางการค้า กรณีเช่นนี้ไม่ต้องด้วยข้อความในตอนแรกของมาตรา ๓๒ วรรคแรก เพราะตามนิยามการโฆษณาจะต้องทำไปเพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ผู้กระทำในกรณีนี้มีผู้ขายหรือผู้ผลิต แต่ก็แสดงออกซึ่งการกระทำในลักษณะอวดอ้างสรรพคุณหรือจูงใจให้ผู้อื่นเห็นดีเห็นงามกับการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ยี่ห้อนั้นๆ เทคนิคเช่นนี้ปรากฏให้เห็นได้ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ที่เยาวชนของชาติเข้าถึงได้ง่าย กฎหมายจึงต้องควบคุมถึงกรณีดังกล่าวด้วย

หากพิจารณากฎหมายโดยยกเป็น ๒ กรณีดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายด้วย และสามารถ

อธิบายได้อย่างมีเหตุผล แต่หากโยงคำว่าโฆษณาไปเชื่อมกับข้อความในตอนท้ายว่าโฆษณจะต้องอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจด้วย ก็จะทำให้เกิดความสับสนในถ้อยคำของตัวบทกับค่านิยามว่า เมื่อความหมายของคำว่าโฆษณารวมถึงการสื่อสารการตลาด ซึ่งก็มีความหมายอยู่ในตัวแล้วว่าเป็นการจูงใจ ทำไมเขียนขยายความในมาตรา ๓๒ อีก ข้อความในมาตรา ๓๒ วรรคแรกจึงต้องแยกพิจารณาเป็น ๒ กรณีดังกล่าว

ความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง ถือเป็นข้อยกเว้นของหลักในวรรคแรก โดยกฎหมายอนุญาตให้กระทำได้เฉพาะผู้ผลิต หากเป็นการกระทำของผู้อื่นย่อมเป็นความผิดตามมาตรา ๓๒ วรรคแรกอยู่แล้ว

แม้มาตรา ๓๒ วรรคสองจะอนุญาตให้ผู้ผลิตกระทำได้ หากเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม แต่ก็มีการใช้เทคนิคบิดเบือนไปเรื่อยๆ เช่น นำตัวอักษรหรือข้อความเชิงสร้างสรรค์สังคมมาเรียงกันจนดูเป็นขวดเกล้า หรือใช้ฝูงสัตว์ เมฆ ป่า มาเรียงกันจนดูเป็นขวดเกล้าหรือสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้ออื่นๆ

สำหรับความในวรรคสามของมาตรา ๓๒ ถือเป็นข้อยกเว้นที่ต้องกำหนดไว้ เพราะกรณีถ่ายทอดสดรายการสดจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมอื่นใด หากเป็นรายการสดดังกล่าวย่อมไม่สามารถจำกัดการโฆษณาได้อยู่แล้ว แต่จะต้องไม่ใช่เรื่องที่น่ามาขายซ้ำและเติมการโฆษณาลงไปด้วย

ในส่วนของกรณีความมาตรา ๓๒ นั้น ศาสตราจารย์แสวง บุญเฉลิมวิภาส ประธานกรรมการร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ได้ให้ความเห็นว่า ทุกวันนี้มีพระราชบัญญัติหลายเรื่องที่ยกมาโดยมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสังคม โดยเฉพาะเยาวชนของชาติ ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของอบายมุขที่มีอยู่รอบตัว การใช้ การตีความกฎหมายจึงต้องเข้าใจในความมุ่งหมายของกฎหมายนั้นๆ แต่หากบังคับใช้โดยไม่เข้าใจในเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวแล้ว และใช้หลักการตีความตามตัวอักษรอย่างเดียวหรือยึดนิติวิธีแบบคอมมอนลอว์ (Common Law)

ว่า กฎหมายอาญาต้องตีความโดยเคร่งครัด ย่อมทำให้กฎหมายที่ยกร่างขึ้นมาด้วยเหตุผลที่ต้องการคุ้มครองสังคมโดยรวมไม่สามารถบังคับใช้ ซึ่งแท้จริงแล้วการตีความกฎหมายของประเทศซีวิลลอว์ (Civil Law) จะต้องดูทั้งถ้อยคำในตัวบท และคำนี้ถึงสิ่งที่กฎหมายประสงค์จะคุ้มครองหรือคุณธรรมทางกฎหมายเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ การตีความมาตรา ๓๒ ดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของ ศ.ดร. บรรเจิด สิงคะเนติ คณบดีคณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มุ่งที่การห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นหลัก ทั้งนี้ เนื่องจากการโฆษณาเป็นการทำให้เยาวชนคุ้นเคย จดจำ ถูกระตุ้นให้สนใจในเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และทุกคนในสังคมเข้าถึงการรับรู้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้ง่าย ด้วยเหตุที่การสื่อสารใหม่ๆ ประกอบกับหลักจิตวิทยาของการโฆษณาที่มุ่งชักจูงหรือจูงใจให้มีการตี้มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น แม้ว่าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สินค้าผิดกฎหมาย แต่ก็มีได้เป็นสินค้าปกติที่สมควรจะโฆษณาส่งเสริมการขายได้โดยเสรีไม่มีขอบเขตจำกัด และมีใช้ว่าสินค้าทุกชนิดจะต้องทำการโฆษณาจึงจะสามารถประกอบกิจการค้าได้ เช่น ยาสูบหรือสินค้าควบคุมอื่นๆ ก็ไม่สามารถระทำการโฆษณาได้เช่นเดียวกัน

การตีความตัวบทกฎหมายตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เป็นการตีความที่ขยายความจนขัดกับที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นการตีความตามลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏ โดยคำนึงถึงถ้อยคำในตัวบทและเจตนารมณ์ของกฎหมายพร้อมกันไปเป็นสำคัญ พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองสังคมในด้านสุขภาพ โดยเฉพาะกรณีของเด็กและเยาวชนที่ส่วนใหญ่ถูกจูงใจให้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จากแรงโฆษณา และทำให้นักตี้มเยาวชนรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ดังนั้น การตีความพระราชบัญญัติจึงต้องคำนึงถึงลายลักษณ์อักษรพร้อมกับเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การบังคับใช้ คือ การจำกัดการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๒ เป็นการห้ามโฆษณาโดยเด็ดขาด แม้ว่าการ

โฆษณาดังกล่าวจะปรากฏให้เห็นเพียงเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนของผลิตภัณฑ์ โดยไม่ปรากฏข้อความอื่นด้วยก็เป็นความผิด เพราะเครื่องหมายการค้าก็คือ เครื่องหมายที่หมายถึงเครื่องตีแมลงกอสอลล์ การปรากฏเครื่องหมายดังกล่าวบ่อยๆ เป็นการตอกย้ำการรับรู้ ย่อมมีผลในทางโฆษณาครบถ้วนแล้วโดยไม่ต้องมีข้อความใดๆ เพราะการโฆษณาโดยใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางการค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอสอลล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคแรก บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตีแมลงกอสอลล์หรือ แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตีแมลงกอสอลล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือ ชักจูงใจให้ผู้อื่นตีแมลงโดยตรงหรือโดยอ้อม” การพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์กฎหมายและไม่เป็นปัญหาในทางปฏิบัตินั้น ต้องแยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑) “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตีแมลงกอสอลล์ รวมถึงการสื่อสารการตลาดของเครื่องตีแมลงกอสอลล์”

๒) “ห้ามมิให้ผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตีแมลงกอสอลล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตีแมลงโดยตรงหรือโดยอ้อม”

(๑) ข้อความที่ว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตีแมลงกอสอลล์” มีความชัดเจน อยู่ในตัวแล้วว่า เป็นการห้ามผู้ใดหรือบุคคลใดมิให้โฆษณา ไม่ว่าจะกระทำโดยวิธีใดๆ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า คำว่าเพื่อประโยชน์ในทางการค้า ก็คือการส่งเสริมการขายเครื่องตีแมลงกอสอลล์, เพิ่มยอดขายเครื่องตีแมลงกอสอลล์ หรือชักจูงให้ซื้อเครื่องตีแมลงกอสอลล์เพื่อการบริโภคนั่นเอง และการโฆษณาเครื่องตีแมลงกอสอลล์ ให้รวมถึงการสื่อสารการตลาดเครื่องตีแมลงกอสอลล์ ด้วยดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตีแมลงกอสอลล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

จากคำนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนแล้ว ในการห้ามกระทำการใดๆ ที่เข้าข่ายการโฆษณาเครื่องตี

แอลกอฮอล์ ซึ่งหมายถึงห้ามกระทำการไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่ค่านิยามโฆษณา มีถ้อยคำว่าเพื่อประโยชน์ในทางการค้า ย่อมมีความหมายอยู่ในตัวว่าวัตถุประสงค์ของการกระทำความดังกล่าวก็เพื่อส่งเสริมและเพิ่มยอดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบกับเมื่อประชาชนซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปก็เพื่อดื่ม การโฆษณาจึงมีความหมายครอบคลุมถึงการชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือโดยอ้อมอยู่ในตัวแล้ว ไม่จำเป็นต้องนำถ้อยคำที่ว่า “อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ หรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม” มาขยายความคำว่าโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีก มิฉะนั้นจะเป็นการนำถ้อยคำมาขยายความที่ซ้ำซ้อนกับค่านิยามคำว่า “โฆษณา” ที่ปรากฏในมาตรา ๓

(๒) สำหรับในมาตรา ๓๒ วรรคแรกความตอนท้ายที่ระบุว่า การแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม นั้นย่อมต้องตีความว่าไม่ใช่กรณีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มิฉะนั้นจะซ้ำกับข้อความก่อนหน้า แม้กริยาอาการจะมีการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหมือนกัน แต่สิ่งที่ต่างกันคือต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีนี้จะมีความผิดเมื่อได้กระทำการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม ดังเช่นที่มีบุคคลผู้มีชื่อเสียงให้ข่าวมีการพูดถึงชื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพียงเท่านั้นย่อมไม่มีความผิดแต่หากพูดโดยมีลักษณะจูงใจให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรืออวดอ้างสรรพคุณไม่ว่าจะมีจริงหรือไม่จริง ก็เป็นความผิดในส่วนนี้ เพราะการกระทำดังกล่าวมีส่วนทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีนักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นได้ ความในมาตรา ๓๒ วรรคแรกตอนท้ายจึงได้บัญญัติห้ามไว้ด้วย เพื่อไม่ให้เกิดการจูงใจในกรณีดังกล่าว หรือกรณีการเรียนการสอนในชั้นเรียนวิชาการโฆษณาสินค้า ก็อาจมีการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเป็นกรณี

ศึกษา โดยมีได้ทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่อย่างไร ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่มี ความผิด ดังนั้น トラบเท่าที่ไม่มีการกระทำที่เข้าข่ายการอวดอ้างสรรพคุณหรือ ชักจูงให้ตี๋มโดยตรงหรือโดยอ้อมประกอบ ก็ย่อมไม่ผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

การตีความมาตรา ๓๒ ดังที่กล่าวข้างต้นจึงสอดคล้องและเหมาะสมกับ ถ้อยคำในตัวบทและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ดังนั้น การกระทำให้ปรากฏภาพเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนของ ผลิตภัณฑ์ (ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์) หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัท ผู้ผลิตเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ แม้ไม่มีข้อความอื่นปรากฏ แต่ก็ถือเป็นการกระทำโดยมี วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางการค้า เพื่อให้มีการระลึกถึงหรือตอกย้ำเพื่อให้จดจำ สินค้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ได้ เข้าข่ายการโฆษณาที่หมายความรวมถึงการสื่อสาร การตลาด กล่าวคือ เป็นการทำให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ใน ทางการค้า ซึ่งคำว่า “ข้อความ” มิได้หมายความเฉพาะตัวอักษรเท่านั้น แต่ยัง หมายถึงภาพและเครื่องหมายอีกด้วย ดังนั้น ภาพเครื่องหมายการค้าจึงถือเป็น ข้อความในตัวเองอยู่แล้วตามนิยามในมาตรา ๓ ของกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น การ ตีความกฎหมายว่า การโฆษณาเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ต้องเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ หรือชักจูงใจให้ตี๋มโดยตรงหรือโดยอ้อม จึงเป็นปัญหาในทางปฏิบัติงานบังคับใช้ กฎหมายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เป็นอย่างมาก และจะทำให้เจตนารมณ์ของ กฎหมายไม่บรรลุผล เพราะการโฆษณาสมัยใหม่ที่หมายความรวมถึงการสื่อสารการ ตลาดนั้น ก็คือการมุ่งที่การสร้างตราสินค้า (Brand) หรือสร้างความแข็งแกร่งของ ตราสินค้า (Brand) โดยวิธีการสร้างกระบวนการตอกย้ำให้เห็นภาพสัญลักษณ์ของ สินค้าหรือบริษัทนั่นเอง เพื่อทำให้เกิดการจดจำรำลึกถึงสินค้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ นั้นโดยเพียงแค่การเห็นเครื่องหมายหรือภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์นั้น ซึ่งเป็นการโฆษณาเป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการค้า คือ เพื่อเพิ่มยอดขายหรือชักจูงให้ ผู้อื่นซื้อสินค้าของตนไปบริโภคนั่นเอง

อย่างไรก็ดี การโฆษณาย่อมมีผลต่อการเพิ่มยอดขายอยู่แล้วในตัวโดยไม่ต้องพิจารณาว่ามีการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจหรือไม่ เพราะการโฆษณาย่อมมีผลต่อยอดขายซึ่งเป็นเรื่องปกติทางธุรกิจ ดังนั้น จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการโฆษณามีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มยอดขายสินค้านั้นเอง สื่อโฆษณาต่างๆ หากปรากฏภาพของสินค้า บรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีถ้อยคำ หรือภาพที่ปรากฏแม้ไม่ใช่ภาพของสินค้า บรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เป็นภาพที่ประชาชนโดยทั่วไปพบเห็นเกิดความสนใจ สะดุดใจในสินค้าและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจะซื้อสินค้านั้น หรือเลือกที่จะซื้อสินค้านั้นแทนที่จะเลือกสินค้าอื่นที่แข่งขันกันอยู่ เช่น ภาพโฆษณาที่มีเครื่องหมายการค้าของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และชื่อทีมฟุตบอลดังของอังกฤษ ก็ถือได้ว่าการชักจูงใจหรือชักนำให้ดื่มโดยอ้อมตามที่กฎหมายบัญญัติแล้ว เพราะตามปกติผู้โฆษณาจะเลี่ยงไม่ใช้คำพูดที่เป็นการชักชวนโดยตรง กฎหมายจึงต้องมีกรบัญญัติให้ครอบคลุมเพื่อป้องกันการเลี่ยงกฎหมาย

เจตนารมณ์ของมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง เป็นการห้ามโฆษณาโดยเด็ดขาด ส่วนวรรคสอง เป็นข้อยกเว้นให้ผู้ผลิตโฆษณาได้ภายใต้เงื่อนไขอันจำกัดที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งเป็นการให้สิทธิมิใช่การจำกัดสิทธิเพิ่มเติม

สาเหตุที่มาตรา ๓๒ วรรคสอง บัญญัติให้เป็นข้อยกเว้นสำหรับผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากเป็นเจ้าของสินค้าและเจ้าของเครื่องหมายการค้า กฎหมายจึงให้สิทธิในการโฆษณาได้ แต่ก็อย่างมีขอบเขตจำกัด คือ ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถจะโฆษณาได้เฉพาะการโฆษณาที่มีเนื้อหาเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ในเชิงสร้างสรรค์สังคม โดยจะต้องไม่ปรากฏภาพของสินค้า (น้ำเหล้า น้ำเบียร์หรือไม่ว่าลักษณะใดที่ทำให้หมายถึงสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่นภาพกราฟฟิคที่สร้างจำลองขึ้นมา) หรือบรรจุภัณฑ์ (ขวด กล่อง กระจบอง เป็นต้น) แต่จะยกเว้นให้ปรากฏได้เฉพาะภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งเป็นการยกเว้นให้ผู้ผลิตโฆษณาได้ในขอบเขตที่กำหนดไว้

โดยเคร่งครัดเท่านั้น

ดังนั้น หากตีความว่า ผู้อื่นที่มีใช้ผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นผู้นำเข้า ผู้ค้าส่ง ผู้ค้ารายย่อย หรือประชาชนทั่วไปมีสิทธิในการโฆษณามากไปกว่าผู้ผลิต หรือการกล่าวอ้างว่าไม่ใช่ผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แต่สามารถทำการโฆษณาโดยเนื้อหาของการโฆษณาไม่จำเป็นต้องสร้างสรรค์สังคม หรือสามารถปรากฏภาพสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ได้ หรือสามารถปรากฏภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อย่างไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขในกฎกระทรวง เพียงแต่ไม่เป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ตี้มโดยตรงหรือทางอ้อม ก็สามารถที่จะทำได้ จึงเป็นการตีความที่คลาดเคลื่อนจากเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างสิ้นเชิงและสุดท้ายจะทำให้การบังคับใช้ไม่ได้ผล เพราะแม้แต่ผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่เป็นเจ้าของสินค้าและเจ้าของตราสัญลักษณ์เครื่องหมายการค้า ยังถูกจำกัดการโฆษณาให้กระทำได้เพียงที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ผู้อื่นก็ยิ่งต้องเป็นเช่นนั้น คือ ยิ่งต้องถูกจำกัดที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

การตีความมาตรา ๓๒ วรรคแรกในประโยคที่ว่า “..อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม” ต่อท้ายถ้อยคำว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” และต่อท้ายถ้อยคำว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์..” โดยไม่ได้พิจารณาความหมายคำว่าโฆษณากับแสดงชื่อหรือเครื่องหมายว่ามีความหมายแตกต่างกันอย่างไร จึงเป็นการตีความที่คลาดเคลื่อนกับถ้อยคำที่ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เนื่องจากกฎหมายได้บัญญัติว่า “ห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม” ซึ่งเป็นการบัญญัติห้ามการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กับห้ามการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม ไว้แยกจากกันอย่างชัดเจน โดยมีได้บัญญัติว่าห้าม(โฆษณาหรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของ) เครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้าง

สรรพคุณหรือชกุงใจให้ผู้อื่นดีโดยตรงหรือโดยอ้อมเอาไว้รวมกัน

อีกทั้งประโยคที่ว่า “..อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชกุงใจให้ผู้อื่นดีโดยตรงหรือโดยอ้อม” ไม่ใช่เป็นเจตนาพิเศษของการกระทำความผิดฐานแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องหมายการค้าแต่เป็นเพียงแค่พฤติการณ์ประกอบการกระทำความผิดเท่านั้น เพราะหากประโยคดังกล่าวเป็นเจตนาพิเศษของผู้กระทำความผิดที่จะพิสูจน์ว่าคุณคนนั้นกระทำความผิดหรือไม่ต้องพิสูจน์จากเจตนาของคุณคนนั้นที่กระทำการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องหมายการค้าแต่จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หากต้องการพิสูจน์ว่าคุณคนนั้นกระทำความผิดฐานแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องหมายการค้าอันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชกุงใจให้ผู้อื่นดี โดยตรงหรือโดยอ้อม ต้องพิสูจน์จากบุคคลภายนอกที่พบเห็นการแสดงชื่อและเครื่องหมายของเครื่องหมายการค้าว่าเข้าใจว่าการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายดังกล่าว เป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชกุงใจให้ผู้อื่นดี โดยตรงหรือโดยอ้อมหรือไม่ ดังนั้นข้อความที่ว่า “...อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชกุงใจให้ผู้อื่นดีโดยตรงหรือโดยอ้อม” จึงเป็นพฤติการณ์ประกอบการกระทำความผิด

อนึ่ง การตีความกฎหมายควบคุมเครื่องหมายการค้าจะต้องพิจารณาจากถ้อยคำตัวบท และเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวเป็นสำคัญ

มาตรา ๓๒ ได้เคยมีคำพิพากษาของศาลวินิจฉัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๑/๒๕๕๕ วินิจฉัยว่า การกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒ วรรคแรก แยกได้เป็น ๒ กรณี คือ กรณีแรกเป็นการที่ผู้ใดโฆษณาเครื่องหมายการค้าก็เป็นการกระทำความผิดตามมาตราแล้ว ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มุ่งห้ามการโฆษณาเครื่องหมายการค้าเป็นหลักและเป็นการห้ามโฆษณาโดยเด็ดขาด อีกกรณีเป็นเรื่องที่ผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องหมายการค้าอันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชกุงใจให้ผู้อื่นดีโดยตรงหรือโดยอ้อม

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นว่า การพิจารณามาตรา ๓๒ วรรคแรกจะต้องทำความเข้าใจกับคำนิยามในมาตรา ๓ ซึ่งการโฆษณา คือ การทำให้เห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความ และคำว่าข้อความ ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะตัวอักษรแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายความรวมถึง ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ดังกล่าว ยังได้อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวด้วยว่า “เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ โจทก์และจำเลยนำสืบรับกันฟังได้ว่า จำเลยกระทำการโฆษณาเครื่องดื่มเปียร์ ยี่ห้อ ... อันเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แพบริกาอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของจำเลย ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑ ทั้งคำว่าโฆษณาตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๓ ได้ให้นิยามไว้ว่า “โฆษณา” หมายความว่า “การกระทำไม่ว่าโดยวิธีการใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า...” ดังนี้ เมื่อพิจารณาภาพถ่ายหมาย จ.๑ ทั้ง ๑๕ ภาพประกอบแล้วจะเห็นได้ว่า ป้ายโฆษณาที่จำเลยติดไว้ทั่วไปภายในร้านโดยไม่มีรั้วรอบขอบชิด ประชาชนทั่วไปที่มาเดินตลาดผ่านหน้าร้านของจำเลยสามารถเห็นได้โดยง่าย แม้ภาพถ่ายที่ติดไว้บางภาพจะเป็นเพียงเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนของผลิตภัณฑ์โดยไม่ปรากฏข้อความอื่น แต่เครื่องหมายการค้าก็คือเครื่องหมายที่หมายถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การปรากฏเครื่องหมายดังกล่าวบ่อยๆ เป็นการตอกย้ำการรับรู้ ย่อมมีผลในทางโฆษณาครบถ้วน โดยไม่ต้องมีข้อความใดๆ การกระทำของจำเลยดังกล่าวย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย ถือได้ว่าเป็นการโฆษณาตามบทกฎหมายดังกล่าวแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยได้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามฟ้อง การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดสำเร็จตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งแล้ว ไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปว่าเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือโดยอ้อมอันเป็นความผิดอีกกรณีหนึ่ง อีกทั้งเมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดสำเร็จแล้ว จึงไม่ต้องพิจารณาว่าจำเลยได้เปิดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามที่ติดป้ายโฆษณาไว้หรือไม่”

๒. คำพิพากษาศาลจังหวัดราชบุรีคดีหมายเลขแดงที่๑๑๔๗/๒๕๕๔วินิจฉัยว่า “...เมื่อพิจารณาการกระทำดังกล่าวก็เข้าบทนิยามของคำว่าโฆษณาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แม้จำเลยที่ ๒ จะอ้างว่าการโฆษณาต่างๆ นั้นไม่ได้ทำขึ้นเองแต่ได้รับจากบริษัทผู้จำหน่ายและนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จำเลยที่ ๒ ซื้อสินค้าและเป็นผู้มาดำเนินการติดตั้งให้ แต่การติดตั้งต้องได้รับความยินยอมจากจำเลยที่ ๒ ก่อน ซึ่งประโยชน์จากการโฆษณาไม่ว่าจะเพื่อให้ประชาชนทราบว่าจำเลยทั้งสองจำหน่ายสินค้าประเภทใด หรือเพื่อเหตุผลอื่น ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าจำเลยทั้งสองได้รับประโยชน์จากการโฆษณาที่ติดที่ร้านจำเลยทั้งสอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำโดยตัวการตัวแทนและเป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิด นอกจากนั้นจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นนิติบุคคล มีจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงมีลักษณะร่วมกัน ดังนั้น หากการโฆษณาดังกล่าวเป็นความผิด จำเลยทั้งสองก็ไม่อาจอ้างเพื่อปฏิเสธความรับผิดได้...”

นอกจากนี้ ยังได้วินิจฉัยว่า “...แม้จำเลยที่ ๒ จะอ้างว่าการโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้าทราบว่าสินค้าประเภทใดบ้าง หากเป็นเช่นนั้นการทำเพียงติดป้ายเครื่องหมายการค้าหรือชื่อของสินค้าน่าจะเป็นการเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องมีภาพสวยงามสีสันสะดุดตาหรือถ้อยคำที่อ่านแล้วเกิดความสนใจ แต่จำเลยที่ ๒ ตอบโจทก์ถามค้านว่า กิจการส่วนหนึ่งที่สามารถค้าขายมาจนถึงวันนี้ได้ส่วนหนึ่งมาจากการโฆษณา พยานจำเลยตอบโจทก์ถามค้านว่า การโฆษณาที่มีผลต่อยอดขายซึ่งเป็นเรื่องปกติทางธุรกิจ ดังนั้นจึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการโฆษณาเพื่อจุดประสงค์ในการจำหน่ายสินค้านั้นเอง และสินค้าของจำเลยทั้งสอง เมื่อซื้อแล้วสุดท้ายก็เพื่อการดื่มเป็นหลัก สื่อโฆษณาต่างๆ หากปรากฏภาพของสินค้า บรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีถ้อยคำ หรือภาพที่ปรากฏแม้ไม่ใช่ภาพของสินค้า บรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เป็นภาพที่ประชาชนโดยทั่วไปพบเห็นเกิดความสนใจ สะดุดใจในสินค้าและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจะซื้อสินค้านั้น หรือเลือกที่จะซื้อสินค้านั้น

แทนที่จะเลือกสินค้าอื่นที่แข่งขันกันอยู่ เช่น ภาพที่มีข้อความ PARTNERSHIP OF CHAMPIONS และมีเครื่องหมายการค้าของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และชื่อทีมฟุตบอลดังของอังกฤษ ก็ถือได้ว่ามีการชักจูงใจหรือชักนำให้ตี้มโดยทางอ้อมตามที่กฎหมายบัญญัติแล้ว เพราะตามปกติผู้โฆษณาจะเลี่ยงไม่ใช้คำพูดที่เป็นการชักชวนโดยตรง กฎหมายจึงต้องมีการบัญญัติให้ครอบคลุมเพื่อป้องกันการเลี่ยงกฎหมาย ส่วนที่จำเลยนำสืบถึงถ้อยคำที่ปรากฏในโฆษณา “ใส่ใจขึ้นอีกนิดชีวิตดีขึ้นอีกเยอะ” “คุณค่าแห่งบุรุษตอบได้ด้วยสิ่งที่ทำ” “แมนๆ ใจๆ ให้เพื่อนหมดเลย” “สร้างแรงบันดาลใจในทุกโอกาส” หมายถึง เมื่อคนเราสามารถค้นหาแรงบันดาลใจในตัวเองในการที่จะทำสิ่งใดๆ ได้แล้วนั้นก็就会เกิดความคิดในการที่จะกระทำการต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามที่ตั้งใจไว้ “เหนือกว่าได้ด้วยรายละเอียด” หมายถึง คนเราไม่สามารถเหนือกว่าผู้อื่นได้ หากเราใส่ใจในรายละเอียดของสิ่งที่เราทำ ว่าเป็นข้อความที่ไม่ปรากฏว่ามี การชักจูงใจให้ตี้ม ข้อความเหล่านั้นหากเป็นการให้ความหมายโดยทั่วไปก็จะไม่แตกต่างจากที่จำเลยนำสืบ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อความเหล่านั้นปรากฏอยู่บนโฆษณา เครื่องตี้มแอลกอฮอล์และติดอยู่ในร้านขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ การให้ความหมายเพียงตัวอักษรคงไม่เพียงพอในกรณีดังกล่าว เมื่อเห็นข้อความและเวดลุ่มอื่นแล้วก็ถือได้ว่าเป็นการชักจูงใจหรือชักนำให้ตี้มโดยทางอ้อมตามที่กฎหมายบัญญัติแล้ว ป้ายโฆษณาแสดงข้อความศูนย์บริการหมายเลขโทรศัพท์และเครื่องหมายการค้า สื่อให้เห็นถึงการชักชวนให้มาใช้บริการคือซื้อเครื่องตี้มนั่นเอง พร้อมหมายเลขโทรศัพท์จึงเป็นการชักจูงใจหรือชักนำให้ตี้มโดยทางอ้อมตามที่กฎหมายบัญญัติแล้ว...”

๓. คำพิพากษาศาลจังหวัดเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ อ ๑๘๐/๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นผู้จัดการดูแลสถานบริการ ได้นำป้ายโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อไฮเนเก้น ระบุข้อความว่า “ชื่อ ๑ แถม ๑ ก่อน ๒ ทุ้มครึ่ง ๒๐ AUGUST ๒๐๐๘” นำป้ายประเภทกล่องไฟ โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ ๑๐๐ เปเปอร์ PIPERS ระบุข้อความว่า “Give friends ๑๐๐%” พิมพ์สิ่งพิมพ์โฆษณาบนแผ่นกระดาษที่มีรูปหมี่แพนด้าถือป้าย และป้ายมีข้อความว่า “ไปออร์มได้อีก เปิด

๑๐๐ Pipers LITER รับฟรี Mixer ๑๐ อย่าง (เฉพาะอาทิตย์ – พฤหัส ก่อน ๒ ทุ่มครึ่ง ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์) เปิด CHIVAS AS/๑๐๐ Pipers ๘ ปี รับฟรี Mixer ๑ ชุด (เฉพาะวันอาทิตย์ – พฤหัส ก่อน ๒ ทุ่มครึ่ง ยกเว้นวันหยุดพิเศษ และวันก่อนวันหยุดนักขัตฤกษ์) ฉลองวันเกิด เปิด Ballantine’s ๑ ขวด รับฟรี ๑๐๐ Pipers ๗๐ CL. ๑ ขวด (ใช้สิทธิได้ทุกวันแสดงบัตรประจำตัวประชาชนตรงตามวันเกิดก่อน ๒ ทุ่มครึ่ง) เปิด Wine Jacob’s Creek ๑ ขวด รับคูปองมูลค่า ๑๐๐ บาท สำหรับใช้เป็นส่วนลดในการเปิด Wine Jacob’s Creek ขวดต่อไป (รับสิทธิคูปองส่วนลดทุกวัน คูปองส่วนลดใช้ได้เฉพาะวันอาทิตย์ – พฤหัส ก่อน ๒ ทุ่มครึ่ง ยกเว้นวันหยุดพิเศษ วันหยุดนักขัตฤกษ์) เปิด Ballantine ๑ ขวด รับพวงกุญแจครบรอบ ๑๐ ปี ฟรี ๑ อัน (ใช้สิทธิได้ตลอดคืนทุกวัน/ของมีจำนวนจำกัด)” โดยโฆษณาไว้ที่หน้าร้านดังกล่าว ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถมองเห็นได้ และโฆษณาพิมพ์ชื่อสุราต่างๆ บนเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปที่เข้าเว็บไซต์ได้อ่านข้อความต่างๆ เกี่ยวกับการโฆษณาสุรา เพื่อประโยชน์ทางการค้าของจำเลย อันเป็นการโฆษณา แสดงชื่อ เครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ โดยปรากฏภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มและบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ทั้งนี้เพื่อชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม และมีใช่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม อันเป็นการผิดกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง , ๔๓ วรรคหนึ่ง

๔. คำพิพากษาศาลจังหวัดชัยบุรี คดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๔๑/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า “...จำเลยได้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แสดงชื่อ เครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ SMIRNOFF ด้วยการแสดงป้ายข้อความว่า “PARTNERSHIP OF CHAMPION” หมายความว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อ SMIRNOFF จะทำให้คุณมีส่วนร่วมในความสำเร็จเป็นแชมป์ได้เหมือนกับสโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณและชักจูงให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม โดยมีได้รับการยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง . ๔๓..”

๕. คำพิพากษาศาลจังหวัดอุทัยธานี คดีหมายเลขแดงที่ ๗๐๖/๒๕๕๕ วินิจฉัยว่า “...ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๔ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด เปิดสถานประกอบการร้านค้า มีจำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา กับมีจำเลยที่ ๓ เป็นผู้จัดการและผู้ดูแลสถานประกอบการร้านค้า จำเลยที่ ๑ ร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยทั้งสามร่วมกันโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยนำป้ายโฆษณาประเภทผ้าใบ (ไวเนล) โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ 100 PIPERS โดยระบุแสดงข้อความว่า “สังคมจะน่าอยู่สุดยอด ถ้าไม่มีใครคิดขายเพื่อน และเห็นว่ามิตรภาพมาเป็นอันดับ 1” โดยการใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ สีส้มสดที่ข้อความ “100 PIPERS ยอดขายอันดับ 1” ในการแสดงข้อความในป้ายดังกล่าว และนำป้ายโฆษณาประเภทผ้าใบ (ไวเนล) โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ แกรนด์ โดยระบุแสดงข้อความว่า “แกรนด์...คุณก็ยังยิ่งใหญ่ได้ถ้าลงมือทำ” โดยการใช้ตัวอักษรเน้นข้อความคำว่า “ยิ่งใหญ่” และนำป้ายโฆษณาประเภทผ้าใบ (ไวเนล) โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ SINGHA ด้วยการปรากฏภาพสิงห์สีเหลือง ระบุข้อความ “SINGHA CORPORATION” เครื่องหมายของทีมฟุตบอล “MANCHESTER UNITED” “WALKING WITH SINGHA” และข้อความ “A GLOBAL PARTNER” ประกอบภาพนักกีฬาฟุตบอลทีมแมนยู (MANCHESTER UNITED) บนพื้นโทนสีเหลืองและขาว ซึ่งข้อความดังกล่าวแปลได้ความว่าหากคุณอยู่เคียงข้างสิงห์ (ชื่อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์) จะประสบความสำเร็จเหมือนกับทีมฟุตบอลแมนยู ติดไว้บริเวณหน้าร้านค้าจำเลยที่ ๑ ประชาชนทั่วไปสามารถมองเห็นได้ เพื่อประโยชน์ทางการค้าของจำเลยทั้งสาม อันเป็นการโฆษณาแสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการรูดอ้างสรรพคุณ โดยมีการปรากฏข้อความด้วยตัวอักษรภาพสัญลักษณ์เครื่องหมายของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น ทั้งนี้เพื่อชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม และมีใช่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและ

ความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม อันเป็นการกระทำโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และจำเลยทั้งสามร่วมกันขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยวิธีการลักษณะการแจกแถมให้กับสินค้าอื่น โดยจำเลยทั้งสามร่วมกันจำหน่าย ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ BLACK Label ขนาด ๑ ลิตร บรรจุกล่องราคา ๑,๐๖๐ บาท ซึ่งภายในกล่องบรรจุของแถมเป็นแก้วน้ำ จำนวน ๒ ใบ และบนกล่องมีข้อความ “Pack Includes : 1 Johnnie Walker Label and 2 Vegas Glasses อันเป็นการชักจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเข้าไปในร้านค้าสถานประกอบการจำเลยที่ ๑ และเป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายพิพากษาว่าจำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๕) , ๓๒ , ๔๑ , ๔๓ วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป...”

๖. คำพิพากษาศาลจังหวัดอุทัยธานี คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๔๑/๒๕๕๕ วินิจฉัยว่า “...ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๔ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา จำเลยได้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยการนำป้ายโฆษณาประเภทธงญี่ปุ่นติดตั้งที่บริเวณหน้าร้านอาหาร โดยมีภาพสิ่งสี่เหลี่ยมประกอบข้อความ “SINGHA CORPORATION A GLOBAL PARTNER” และข้อความ “SPIRIT OF CHAMPIONS” ประกอบด้วยภาพนักกีฬาฟุตบอลทีมเชลซี ทำให้เข้าใจได้ว่าหากต้องการมีจิตวิญญาณของผู้ชนะเหมือนทีมฟุตบอลเชลซี ต้องสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยบริษัท สิงห์ คอร์เปอเรชั่น จำกัด นำป้ายโฆษณาประเภทผ้าใบ (ไวเนล) ติดที่บริเวณหน้าร้านอาหาร ซึ่งมีภาพสิ่งสี่เหลี่ยม ระบุข้อความ “SINGHA CORPORATION” และเครื่องดื่มของทีมฟุตบอล “MANCHESTER UNITED” “WALKING WITH SINGHA” และข้อความ “A GLOBAL PARTNER” ประกอบภาพนักกีฬาแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด ต้องสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยบริษัท สิงห์ คอร์เปอเรชั่น จำกัด นำป้ายฟิวเจอร์บอร์ด ขนาดกว้างประมาณ ๓๐ ซม. ยาวประมาณ ๙๐ ซม. เป็นภาพภาพขณะบรรจุภัณฑ์ประเภทขวดเบียร์สิงห์ (SINGHA) บรรจุเบียร์สี่เหลี่ยมประกายทอง มีหยด

น้ำเกาะรอบขวด และแสดงฉลากที่มีการระบุข้อความอวดอ้างสรรพคุณ “PREMIUM QUALITY” จำนวน ๑ ขวด ให้ผู้พบเห็นเข้าใจว่าเปียร์ดังกล่าวนั้นมีคุณภาพยอดเยี่ยม อันมีลักษณะเป็นการนำภาชนะบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวมาติดโฆษณาที่ร้านอาหาร อันเป็นการชักจูงใจผู้อื่นและลูกค้าที่มาใช้บริการที่ร้านอาหารดังกล่าว ได้พบเห็นเพื่อโฆษณาให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวโดยอ้อม และโดยไม่มีข้อความคำเตือนตามที่กฎหมายกำหนด นำกล่องไฟแสดงชื่อและภาพเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ ASAHI ติดตั้งที่บริเวณร้านอาหาร โดยทำให้ปรากฏภาพส่วนใดส่วนหนึ่งของฉลากบรรจุภัณฑ์ที่มีการระบุข้อความ “JAPAN’S No.๑ BEER” “Asahi Beer The beer for all seasons” “SUPER DRY” “Asahi beer, enjoy the great taste of Asahi Beer” อันมีความหมายว่าเปียร์หมายเลข ๑ ของประเทศ ญี่ปุ่น, เปียร์อาซาฮี, เปียร์สำหรับทุกฤดู, เปียร์อาซาฮี เป็นเปียร์ที่มาจากส่วนผสมที่มีคุณภาพ รสชาติเข้มข้น ให้ความรู้สึกสดชื่นกลมกล่อม และสนุกกับรสชาติดีของเปียร์อาซาฮีได้ตลอด และได้จัดทำรายการแนะนำอาหาร (เมนู) ให้ปรากฏภาพเสือดาวที่มีลักษณะเหมือนเครื่องหมายบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อลีโอ LEO (ภาพขวดเปียร์และกระป๋องเปียร์) และแสดงภาพเหรียญทอง ชื่อของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อลีโอ ประกอบข้อความ “ถูกคอ ถูกใจ” ที่ปกเมนูด้านนอก และปรากฏภาพบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ LEO (ขวดเปียร์) และแสดงฉลากบนบรรจุภัณฑ์ที่มีข้อความอวดอ้างสรรพคุณและชักจูงใจ “รางวัลเปียร์คุณภาพระดับโลก” “LEO BEER เต็มเปี่ยมด้วยคุณภาพ” ให้ปรากฏที่ด้านในของรายการแนะนำอาหาร (เมนู) โดยภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อลีโอดังกล่าวมีขนาดเกินกว่าร้อยละสามของพื้นที่โฆษณาทั้งหมด ทั้งนี้โดยการโฆษณาและแสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวมาไม่มีการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์ต่อสังคมใดๆ แต่ทำเพื่อประโยชน์ทางการค้าของจำเลย อันเป็นการโฆษณาแสดงชื่อของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ เพื่อชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง , ๔๓”

๗. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒ - ๔/๒๕๕๕

ศาลจังหวัดสุโขทัย ได้เคยส่งคำโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่ามาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยจำเลยโต้แย้งว่ามาตรา ๓ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓ เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๓๒ มีลักษณะเป็นการห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยเด็ดขาด ถือเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพของบุคคล ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ให้การรับรองไว้ และมีใช้กรณีเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน ตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรคสอง แต่อย่างไรก็ดี อีกทั้งเป็นการจำกัดหรือปิดกั้นเสรีภาพในการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมอันเป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งเสรีภาพเกินความจำเป็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคสาม กลับสนับสนุนผู้ประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพในต่างประเทศในการทำโฆษณาได้อย่างกว้างขวาง ถือเป็นกฎหมายที่สนับสนุนการผูกขาดก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน จึงเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๙

และศาลจังหวัดปทุมธานี ได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๓ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพของ

บุคคล ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ให้การรับรองไว้ และมีใช้กรณีเพื่อการที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรคสอง นอกจากนี้ยังเป็นบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญา มีผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และทรัพย์สิน ซึ่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ตามมาตรา ๓๙ โดยกฎหมายอาญาจะต้องบัญญัติให้มีความแน่นอนชัดเจน แต่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่มีการบัญญัติหรือให้คำนิยามไว้อย่างชัดเจนว่าการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะเช่นใดเป็นการอวดอ้างสรรพคุณลักษณะเช่นใดเป็นการชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรง หรือลักษณะเช่นใดเป็นการชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยอ้อม ซึ่งทำให้การบังคับใช้กฎหมายมาตราดังกล่าว อาจกระทบผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และทรัพย์สิน จึงเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๙

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยโดยให้รวมพิจารณาและวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน โดยศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ เป็นบทนิยามซึ่งเป็นการอธิบายความหมายของคำที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งโดยลำพังเนื้อหาของบทบัญญัติเกี่ยวกับบทนิยามนี้ไม่มีกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดได้ ส่วนมาตรา ๔๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๗ ว่าด้วยบทกำหนดโทษ ซึ่งโดยเนื้อหาของบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษนี้ไม่มีกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดเช่นกัน

ประเด็นที่พิจารณาต่อไปมีว่า มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๓ หรือไม่นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไป ซึ่งบัญญัติว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ บทบัญญัตินี้ของรัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติรับรองสิทธิหรือเสรีภาพเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ เพียงแต่กำหนดสถานะความ

เป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้เท่านั้น ไม่อาจจะมิบบทบัญญัติของกฎหมายใด มาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้

สำหรับประเด็นพิจารณาว่า มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ หรือไม่นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๙ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพ ของชนชาวไทย ส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ตามคำร้องโต้แย้งเพียงว่า มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติที่ไม่ชัดเจน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมาตราดังกล่าวอาจ กระทบกระเทือนต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการโต้แย้งที่ไม่เกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นนี้

คงมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า มาตรา ๓๒ ขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๓ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองและรับรองว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น ทั้งการจำกัด สิทธิและเสรีภาพจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ โดย กฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณี ใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ เป็นบทบัญญัติให้บุคคลมีเสรีภาพในการประกอบ กิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัดเสรีภาพ ดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครอง ประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อ ป้องกันการผูกขาดหรือขัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน

เมื่อพิจารณามาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วเห็นว่า บทบัญญัติ ดังกล่าวเป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการโฆษณา

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้กระทำได้ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ด้วยเหตุที่อิทธิพลจากการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มีผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของประชาชน แม้ว่าการห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม จะมีผลกระทบต่อการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าว ซึ่งหากฝ่าฝืนมีความผิดและมีโทษทางอาญาอันเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพอยู่บางส่วนก็ตาม แต่ก็เป็นการจำกัดเสรีภาพภายในขอบเขตตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรคสอง ให้อำนาจกระทำได้เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพ และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็น เนื่องจากมิได้ห้ามการโฆษณาโดยเด็ดขาด หากการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์ย่อมสามารถกระทำได้ นอกจากนี้บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพของบุคคลแต่อย่างใด โดยมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลที่ขายสินค้าประเภทนั้นและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ส่วนมาตรา ๓๒ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่มีให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักรอันเนื่องมาจากการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมมาจากต่างประเทศ ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุม และการโฆษณานั้นย่อมสิ้นสุดไปพร้อมกับการถ่ายทอดสดรายการนั้นๆ มิได้ปรากฏให้เห็นอยู่ตลอดไปเหมือนดังเช่นการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดภายในราชอาณาจักร ดังนั้น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๓

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

www.thaiantialcohol.com

โทร ๐๒ ๕๙๐ ๓๐๙๗ , ๓๐๓๒

โทรสาร ๐๒ ๕๙๐ ๓๐๓๕

ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนบุหรีและสุรา

โทร ๐๒ ๕๙๐ ๓๓๔๒

ศูนย์บริการกรมควบคุมโรค

Hotline 1422

ศูนย์บริการกรมควบคุมโรค

Hotline **1422**

ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนบุหรีและสุรา
สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
โทร. 0-2590-3342
www.thaiantialcohol.com